

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 kwietnia 2018 r. – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-288/18)

(2018/C 276/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

Czy podpozycje CN 8528 51 00 i 8528 59 40 Nomenklatury scalonej (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 25 października 2013 r.) należy interpretować w ten sposób, że płaskie wyświetlacze panelowe z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania (LCD), które zostały zaprojektowane i wyprodukowane w celu wyświetlania danych pochodzących z maszyny do automatycznego przetwarzania danych oraz wyświetlania złożonych sygnałów wideo pochodzących z innych źródeł, bez względu na pozostałe cechy i właściwości danego monitora, powinny być sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8528 59 40, jeżeli ze względu na swoje wymiary, wagę i funkcjonalność nie są przeznaczone do pracy z bliskiej odległości? Czy ma przy tym znaczenie, że użytkownik monitora (osoba odczytująca z niego informacje) jest tą samą osobą, która przetwarza i/lub wprowadza dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Cottbus (Niemcy) w dniu 2 maja 2018 r. – Reiner Grafe i Jürgen Pohle/Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH und OSL Bus GmbH.

(Sprawa C-298/18)

(2018/C 276/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Strona pozwana: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przekazanie zakładu w postaci obsługi linii autobusowych przez jednego przewoźnika autobusowego drugiemu w trybie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie dyrektywy 92/50/EWG odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi ⁽¹⁾ stanowi przejęcie zakładu w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 77/187/EWG ⁽²⁾ także wtedy, gdy między wskazanymi przedsiębiorstwami nie doszło do przekazania żadnych istotnych środków zakładu, w szczególności żadnych autobusów?

- 2) Czy założenie, że autobusy przy uwzględnieniu czasowego ograniczenia zamówienia publicznego na usługi, opartego na racjonalnej uzasadnionej ekonomicznie decyzji, z powodu ich wieku i podwyższonych wymogów technicznych (emisja spalin, pojazdy niskopodłogowe) nie mają już istotnego znaczenia z perspektywy wartości zakładu, uzasadnia odstąpienie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej od wyroku z dnia 25 stycznia 2001 r. (C-172/99) w ten sposób, że w takiej sytuacji do zastosowania dyrektywy 77/187/EWG może prowadzić przejście istotnej części załogi?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi; Dz.U. 1992 L 209, s.1.
- ⁽²⁾ Dyrektywa Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich, odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów; Dz.U. 1977 L 61, s.26.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 4 maja 2018 r. – X/Belgische Staat**

(Sprawa C-302/18)

(2018/C 276/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/109/WE⁽¹⁾, który stanowi (między innymi), że w celu uzyskania statusu rezydenta długoterminowego obywatele państw trzecich muszą udowodnić, że w odniesieniu do siebie i do członków swoich rodzin pozostających na ich utrzymaniu „posiadają” oni stałe i regularne dochody wystarczające do utrzymania danej osoby i członków jej rodziny, bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego, należy interpretować w ten sposób, że mowa tu wyłącznie o „dochodach własnych obywatela państwa trzeciego?”
- 2) Czy wystarczające dla tego celu jest, aby obywatel państwa trzeciego takie dochody miał do swej dyspozycji bez obwarowania ich pochodzenia żadnymi wymogami, tak aby możliwość dysponowania takimi dochodami mogli zapewnić mu także członek rodziny lub inna osoba trzecia?
- 3) W razie udzielenia na ostatnie pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy dla wykazania, że wnioskodawca posiada dochody w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/109/WE, wystarczające w takim przypadku jest przedstawienie dowodu na pokrywanie kosztów pobytu przez inną osobę, w którym osoba taka zobowiązuje się do zapewnienia, że wnioskodawca ubiegający się o status rezydenta długoterminowego będzie „posiadał, w odniesieniu do siebie i do członków swojej rodziny pozostających na jego utrzymaniu, stabilne, regularne i wystarczające środki pozwalające na utrzymanie siebie i członków swojej rodziny, tak aby nie stanowić obciążania dla władz publicznych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi; Dz.U. 2004, L 16, s.44.